Ч. 79. Пятниця 22 (9) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — З ради державної. — Австрийско-італіяньскі відносини. — Положене в Альбанії.

Посол др. Штайнвендер виготовив проєкт на підвисшене почтових оплат і то підвисшене дуже значне. Оплата від листів має бути підвисшена о 2 сотики, від кореспонденцийних карт о 1 сотик, від поручених листів о 5 сотиків, від пакетів о 10 сотиків, від телеґрам о 20 сотиків.

Пос. Штайнвендер обчисляє, що з підвисшеня того державний скарб дістане 40 міліонів річно доходу.

Проєкт підвисшеня порта викликав опозицию, за те підвисшене податку від горівки і особисто-доходового буде переведене.

І так парляментарні партиї праці вже згодились на те, щоби предложенє що-до тих двох податків відокремити з решти фінансових предложень і полагодити ще перед початком літних ферий в палаті послів і палаті панів. З осібна податок від горівки — як впевняють — перейде без великих трудностий в обох палатах. Партиї більшости згоджують ся також на домаганє Поляків, аби дохід з того податку (що війде в житє з початком вересня с. р. та дасть до кінця року коло 8 міліонів корон) віддати краям на санацию їх фінансів. На те годить ся вже й правительство. Ключем розділу була би консумция горівки в поодиноких краях.

Трохи труднійше піде справа з податком особисто-доходовим. Тут палата панів без новного переробленя предложеня не дасть своєї згоди на підвисшенє. Більшість палати панів домагає ся отсих змін: Втягнути до підвисшеня також низші податкові кляси і то на основі проґресивної стопи; за те відкинути проґресивну стопу при висших податкових клясах (звиш 20.000 корон), а постановити для них підвисшенє тільки 4 до 6 і пів процент.

Президент палати послів др. Паттай відбув вчера нараду з бар. Бінертом і міністром скарбу дром Білиньским в справі способу скорого полагодженя фінансових предложень в комісиї. Постановлено скликати на нині конференцию провідників клюбів і обговорити на ній проґраму праць. Єсть намір порушити на тій конференциї також справи реґуляміну палати, язикових предложень і італіяньского виділу правничого. Нині має рішити ся, котрі з комісий мають зібрати ся і як довго має тревати перерва з причини гр. кат. сьвят. — Також предложенє о льокальних зелізницях має бути вскорі поставлене на дневний порядок.

В дальшій дискусиї вчерашного засіданя над прагматикою службовою забирали голос між иншими пп. Вальднер, Котлярж, Пітакко і член польского Кола Ствертня. Послідний бесідник іменем своїх клюбових товаришів заявив ся за правительственним предложенєм, жадаючи лише зміни деяких постанов, обмежаючих горожаньску свободу урядників, вилученя з під предложеної прагматики судиів і пенсионістів і сотвореня прагматики для учительства.

На внесенє п. Лянґа дискусию замкнено, по чім промовляли ґенеральні бесідники п. Ґлекль против, а п. Шмід за предложенєм.

По кількох фактичних спростованях відослано правительственне предложенє до комісиї урядничих предложень.

Відтак приступила палата до нарад над наглячим внесенєм п. Вуковича о дальматских

Конець сьвіта.

З нагоди комети Гелія — написав К. Вербин.

Ще неповна місяць жити нам на сьвіті, а відтак — дня 18-го мая повандруємо туди, де нема ні болізни ні печали! Як комета махне своїм хвостом, то цілий сьвіт переверне ся до гори ногами.

А хибаж сьвіт може перевернути ся?

Сьвіт як сьвіт, але земля таки готова перевернути ся. То правда, що доси ще не було такого ученого, котрий би о такій подиї написав цілу книгу, а то коротеньке оповіданє німецкого писателя Ф. Клеменса, котре тут хочемо переповісти, може лиш якась видумка, якась байка, може то єму лиш приснило ся....

А всеж-таки, коли в сьвіті бувають всілякі катастрофи, про які учені уміють розповідати, коли земля дрожить і трясе ся, то чому не могла би й перевернути ся? Знаємо преці, що земля обертає ся на оси і що тота вісь дрожить і хитає ся у того фуркальця, котре ще крутить ся, але вже має перевернути ся. А що, як би там на самім кінчику тої оси станув якийсь Кук або Пірі і звихнув єї, чи не перевернула би ся тоді земля? Може то і щастє наше, що оба тоті герої посварили ся з собою і не доїхали до північного бігуна, а Шеклтон завернув від полудневого, бо може й справді були би вісь землі звихнули і земля була би перевернула ся.

Але хто нам заручить за то, що то не стане ся, що земля не переверне ся? Коли якийсь французкий учений заповів конець сьвіта від комети, то чомуж би она не мала звихнути оси і перевернути землі, коли зачіпить єї своїм хвостом? Коли же так, то послухайте любі читачі, як то було колись, коли вже раз земля була перевернула ся, а може тоді прийде ся вам легше видержати ту катастрофу, яка має настати в день 18 мая сего року, коли тота комета буде віддалена від землі аж на 26 міліонів кільометрів. Послухайте і подумайте, а певно наберете відваги.

1.

Як земля перевернула ся.

Ескімо Анак висунув заяскоєний свою кострубату голову з під медвежого кожуха на своїм барлозі і потормосив сильно за плече свою сплячу коло него жінку.

— Калюмахо!

— Чо' хочеш, Анаку? — спитала єго гнївливо заспана єго подруга. — Не дасть навіть спокійно виспати ся! Чи знов вже захотілось тобі пити? Преці збанок з траном стоїть онтам коло тебе!

— Не сердь ся, душечко — мені не хоче ся пити. — А ти нічого не чула?

— Або щож я мала чути?

— Я пробудив ся з якимсь таким дивним чувством — з якимсь таким, як колиб ціла наша хата зі всім, що в ній, рушала ся.

— Не плети! То тобі так знов в голові зарушало ся! То щось тобі приснило ся.

Сказавши то, добра жінчиско обернула ся на другий бік і небавком з пересердя знов так заснула, що аж зачала хропіти. Анак лишив єї в спокою, але все ще через кілька мінут муркотів щось сам до себе. То певно, що єму не снило ся, він би на то таки присяг.

Та й таки на правду то єму не снило ся! То, що він зачув, було лиш ледви слідним з'явищем в просторі сьвітовім, трясенє сьвіта, котре однак в своїм діланю на нашу землю було як найстрашнійше. Від того, бачите, стало ся таке, що земля схитнула ся на своїй оси і перевернула ся о цілу чверть свого обему. Мов би два якісь велити жарт собі зробили і вчепившись земної оси, так нею скрутили, що она північним бігуном пересунула ся із свого місця в ту сторону, де рівник, а відповідна точка рівника посунула ся раз для відміни в то місце, де перед тим був бігун. Дотеперішний рівник не розділяв вже нашу землю на північну і полудневу півкулю, лиш на східну і західну а дотеперішні бігуни опинились на двох противних до себе точках дотеперішного рівника — впрочім остало сє все по давному, тота сама дорога сонця по небі або екліптика, той сам напрям оси — лиш підсонє всіляких країв мусіло змінити ся, бо земля перевернула ся. Для Анака, котрого жінка перед тим несправедливо насварила, було длятого добре заслуженою заплатою, коли в годину опісля она єго потормосила і крикнула: Вставайже та подиви ся, що то стало ся!

— Щож такого? — спитав він протираючи собі очи.

зелізницях. По промові п. Заградніка наради перервано.

Президент повідомив відтак палату о смерти посла Єжовника, Словінця і присьвятив єму посмертну згадку, котрої палата вислухала стоячи.

Відтак предкладає президент, аби на першій точці дневного порядку нинішного засіданя поставити друге читанє закона о позичці.

П. Странский заявляє, що внесенє буджетової комісиї стоїть в суперечности з правительственним предложенєм, отже обіймає нову справу, яка не може бути піддана другому читаню.

Президент зарядив голосованє над внесенєм Странского і внесенє упало, отже на нинішнім засіданю прийде на дневний порядок друге читанє о позичці.

По зголошеню інтерпеляций закрито засіданє. Слідуюче нині о год. 11 рано.

„Agencia Stefani“ і „Fremdenblatt“ оголосили два майже однозвучні комунікати, які стверджують добрі відносини між Австро-Угорщиною і Італією. Звістка аґентиї звучить: Як перед тим при подібних нагодах, так тепер з нагоди іменованя маркіза Сан Джіуліяно італіяньским міністром заграничних справ прийшло між ним а ґр. Ерентальом до сердечної виміни гадок, з чого видко бажанє обох міністрів поступати в цілковитій згоді і зміряти до сего, щоби приязнь і союз між обома правительствами вчинити ще сердечнійшим і тіснійшим.

Вість, що повстанє в Албанії спричинили австро-угорскі і німецкі тайні аґенти, яку пустив парижский „Journal“, неправдива і не викликала ніякого враженя в Константинополи, де знають добре властиву причину. За те вість, немов би то албаньский рух притих, показує ся передчасною. З головної турецкої кватири доносять, що Албанці зібрали ся недалеко міста Діякови, а зворушенє між ними дуже велике. Буде там вислане войско. В Приштині і Іпеку панує спокій, але мимо того настрій людности подражнений. Страти Албанців виносять 230 убитих і 60 ранених. Заворушеня проявляють ся і в инших околицях.

Новинки.

Львів, дня 21 цьвітня 1910.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала о. Мокія Васильkевича учителем гр. к. релігії при 3-клясов. школі виділовій мужескій ім. Цісаря Франц Йосифа в Перемишли; о. Мих. Комарницкого учителем гр. кат. релігії при 3-кляс. школі виділовій женьскій ім. Цісаря Франц Йосифа в Перемишли: Ст. Бирківну учителькою 6-клясової школи женьскої в Рудках; Єтту Зайнфельдівну учителькою 5-кляс. школи женьскої в Богородчанах; — учителями і учительками шкіл 2-клясови: Олену Пржестальску в Псарах, Йос. Будинівну в Побережу, учителями і учительками в 1-кл. школах: Вас. Зарівного в Устю рускім: Ольгу Терливцівну в Лужку горішнім, Сильв. Скавіньского в Підсадках, Петра Глоговского в Гриньківцях, Фил. Базилевича в Мервици II, Софію Боднарівну в Руді крехівскій, Марию Гевakівну в Хильчицях; Мел. Гіжовску у Вижници великій.

— **Відзначенє.** Міністерство рільництва у Відни признало і доручило сими днями „Краєвому Союзови господарско-молочарскому в Стрию“ державну срібну медаль за заслуги, положені на поли рільництва. Медаль срібна, на одній стороні має портрет Цісаря і таку напись: „Franciscus Josephus I. D. G. Austriae Imperator“ — по другій стороні виритий лаврово - дубовий вінець і напись: „Державна нагорода для заслуг коло рільництва“.

— **Курс пожарництва.** „Сокіл-Батько“ уладжує в днях 5, 6, 7 і 8 мая 1910 курс пожарництва в Вигнанці коло Чорткова для виобразованя учителів пожарництва при сільских сторожах пожарних. Число замісцевих участників курсу обмежене до 40. Першеньство до принятя мають члени филїй львівского „Сокола“, найбільше по двох з одної місцевости. На курс можуть бути приняті кандидати, котрі: 1) скінчили 20 рік житя, 2) є здорорі і до пожарної служби відповідні і 3) уміють читати і писати. Власноручно написані поданя а потверджені Старшиною свого Товариства, належить вносити найдальше до дня 28 цьвітня на адресу дга Андрея Дражньовского, голови „Окружного Сокола“ в Вигнанці, почта Чортків. Кошти 4-дневного удержаня на курсі понесуть учасники самі, зглядно Товариства, до яких они належать. Нічліг дістануть даром. В сім курсі повинні взяти участь передовсім члени наших филїй з полудневого Поділя. — „Сокіл-Батько“.

— **Нові доценти університету.** П. Міністер просьвіти затвердив ухвалу колеґії профессорів що до допущеня дра Мойсея Шорра яко доцента приватного для семітских язиків і історії старосемітского сходу на фільософічнім факультеті а адвоката др. Маврика (Мойсея) Аллерганда, приватного доцента для австрийского поступованя цивільного на правничім факультеті у Львові.

— **Туча з градом** пересунула ся минулого втірка понад Тернополем і его охрестностию. Серед сильних громів зачав лити дощ як з коновки, а около пів до 5 години зачав падати град і падав через кілька мінут. Грім вдарив два рази на микулинецкім передмістю. Туча надтягнула від полуднево-східної сторони. Аж до вечера майже що чверть години повтаряла ся злива.

— **Страшний вчинок божевільної.** Пятьдесятьлітна Людвика Райтарова, жена властителя реальности на Кроводжи під Краковом, була вже від довшого часу хора на умі — а як оповідала перед вчинком — згидивши собі житє, коли побачила, що вся челядь лягла вже спати, замкнула на засувку в суботу двері ведучі із сіний до сусідних комнат, приготовила собі вязанку соломи і фляшку нафти та пішла з тим до пивниці. Тут обвинула ся принесеною соломою і облила ся нафтою та запалили то на собі. Щоби з болю своїм криком не побудила спячих, заткала собі нещаслива рот хусткою і поклала ся на землю. Полумін небавком обняла еї і она живцем згоріла. Вчинок божевільної добачив аж в неділю рано около 5 год. еї чоловік, коли пішов до пивниці по упряж. Нещаслива лежала без знаку житя на земли зі спаленим до тла одінем. На крик батька побудили ся діти і з криком кинулись ратувати матір. Однак всі їх заходи були безуспішні, а завізваний лікар ствердив лиш смерть нещасливої. Райтерова лічила ся вже перед кількома роками в заведеню др. Жулавского, але по кількох місяцях випущено еї з заведеня для божевільних яко нешкідливу. В день свого вчинку була она дуже неспокійна і видко було по ній велике роздразненє нервово.

— **„Найтяжша“ крадіж.** Оногди доконано у Відни „найтяжшої“ крадежі, яку доси у Відни запамятали. Злодії вкрали на шкоду властителя відливальні Йосифа Пфундерера в X окрузї не меньше лиш 4000 кільограмів всілякого металю. Крадіж добачив полицият, котрий досьвіта переходив попри мур будинку прилираючого до сіножати. Він побачив, що в мурі вибита величезна діра, а на мягкій земли видко сліди від коліс воза і кіньских копит. Злодіїв, видко, мусіла бути ціла вата-

---

— Таж параз зробило ся ясно, так якось дивно ясно — а то преці у нас тепер через кілька місяців ніч! То щось несамовитого стало ся!

Апак розглянув ся довкола. — Дійстно, якась незвичайна яспість добувала ся крізь вікно з леду до хати із снігу. Перепуджений схопив ся він і виліз на двір.

— Калюмахо! — крикнув він зі страху. — Ходи сюди — сонце!

— Яке сонце?

— Таже сонце сходить — а сьвітить далеко яснійше і пригріває далеко теплійше, як бувало серед найтеплійшого літа!

Калюмаха вибігла на двір, щоби подивити ся на то чудо.

— То Анґекоки нас зачарували — відозвала ся она перепуджена.

— Деж там — тоті дураки не вміють нічого! — замуркотів просьвічений чоловік. — Ходім до хати і напиймо ся трану на спідане та закусім салом з кита.

Обоє вернули до хати і небавком стали справді по ескимоски снідати. Нараз капнула велика капля води на їх понарізувані кусники сала а Калюмаха подивила ся в гору на низьку кришу зі снігу.

— Апаку!

— Чо' хочеш?

— Наша хата —

— Щож такого з нею?

— Топить ся як сало від лямпи — до двох годин розпливе ся таки зовсім.

Тверді груди снігу, котрі ескімоска жінка не виділа ніколи инакші як лиш добре замерзлі, зачали таки направду таяти під впливом нечуваної доси теплоти. Вода капала щораз більше а боками зачали показувати ся небезпечні щілини.

Перепуджені вибігли обоє на двір. Знадворку виглядала їх хата ще небезпечнійше, поробили ся в ній були таки справдешні рівці а вода цюрком спливала по них на землю; не було й сумніву, що до кількох годин не позістане з їх хати, в котрій їм тілько часів так мило і любо жило ся, ані одної жмені снігу.

Але що то значило супротив того всего, що діяло ся довкола. На тих вічно мертвих, замерзлих площах і горах довкола зачало проявляти ся якесь несамовите житє. Всюди капало журчало і шуміло, з тисячлітних ожеледців поробили ся були водоспади, що з шумом і гуком спадали з вершків в долину, великі ледові рівнини зачали переміняти ся в ріки і озера, на низьких місцях призбирала ся вже була велика маса води, котра заедно прибувала і грозила цілій охрестности такою повению, якої ще земля не виділа.

Апак і Калюмаха поки що ще й не прочували нічого о тій страшній події в природі: то знали они, що лід і сніг над їх трановою лямпою топить ся і дає їм так потрібну до пития воду, они знали також, що під грубою на метер або й більше ледовою покривою моря знаходить ся вода, але нічий досьвід не розповідав їм ніколи того, що може бути якась небезпечна повінь.

А сонічко піднимало ся щораз висше, его лучі припікали, палили щораз більше ледові сторони. Апак і Калюмаха не виділи ще ніколи, щоби оно так високо стояло. В слідуючих годинах підняло ся оно аж до найвисшого місця на небі, лучі его спадали прямісенько мов колючі списи і кололи все, на що лиш впали. Обоє Ескімоси поскидали були з себе вже давно свої кожі з білих медведів і тюленів а їх тіло, що привикло було лиш мерзнути, пріло подвійно від спеки і страху. Перепуджені і здивовані стали они заводити та споглядати на околицю, котру вже тепер трудно було розпізнати; їх здивованим очам представив ся зовсім новий, не знаний доси образ і їм вже здавало ся, що они не в своїх сторонах. Зпід таючої покриви снігової піднимали пусті голі скали свої чорні голови — щораз дальше вириняли зпід спливаючої води їх величезні тіла. Земля була вже зовсім розмерзла ся і чорна та болотниста лежала перед ними. Здавало ся, мов би земля була другий раз сотворена, мов би она лише що сьвіжісенько і наново вийшла з руки сотворителя.

— Щож ми тепер пічнемо? — заголосила Калюмаха.

Апак додав, нарікаючи: Такої спеки не видержимо — із сьвіта зробила ся величезна лямпа, котрої весь тран займив ся. Ох, коби то знов настала студінь! Як лиш може розумний чоловік видержати в такій спеці!

— Мені так щось здає ся, чоловіче, що ми вже ніколи снігу не побачимо — заводила жінка.

— А з чогож будемо жити, коли вже не буде ніяких зьвірят? Зьвірятам потреба студени — замуркотів він понуро.

(Дальше буде).

га, бо они забрали металь до робленя гармат і мосяж в штабах, цинк у великих плитах і готові вже вироби все разом ваги 4000 кільограмів а вартости 10.000 К.

— **Репертуар руского театру в Чернівцях** в міскім театрі, під дирекциєю Йосифа Стадника. Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером.

В пятницю, дня 22 цьвітия с. р. гостинний виступ Вернера Альберті, сьпівака королївских театрів і Фільомени Лопатиньскої. „Жидівка" опера в 5 діях Галєвія.

В суботу, дня 23 цьвітня с. р. „Мікадо", комічна опера в 2 діях Суліваня.

— **Дрібні вісти.** Новий віцепрезидент краєвого суду у Львові п. Льорек обняв урядоване. — Дванайцятьлїтна Катерина Вашлюхівна щезла ще в суботу без слїду, вийшовши з дому своїх родичів при ул. Янівскій 48. — Розправу против Юди і Двойри Бухвальдів відрочено до завтра, щоби їх нові оборонції могли перестудіювати акти. — В реальности при ул. Водній ч. 5. забавляв ся 12-лїтний Абрамко Штенґель в той спосіб, що сував ся на другім поверсї по поручу від сходів; нараз перехилив ся так нещасливо, що впав з другого поверха і розбив собі на смерть голову. Ледви ще живого відвезено его до шпиталю. — Полїция в Будапешті викрила, що аптикарі Тирик і Еґґер і два аґенти займають ся перепачковуванєм сахарини на великі розміри. Підчас ревізиї у Тирика знайдено 17 а у Еґґера 45 метричних сотнарів сахарини. — В Москві арештовано кільканайцять ґімназиястів, у віці від 15 до 19 лїт, синів заможних родичів, котрі допустили ся около 40 крадежий на шкоду лїкарів і пацийентів в лїкарских ждальнях а узискані з крадежі гроші відтак пропивали. — З Краґуєваца в Сербії доносять о великій повени. Шкода величезна; 10 людий утопило ся. — Коминярскі челядники в Станиславові розпочали страйк, щоби одержати лїпшу платню.

— **Арештоване.** На двірци за Личаківскою рогачкою арештувала онтгди львівска полїция Станислава Соколовского, аґента, що збирав анонси до всїляких ґазет і відставила его просто до слїдчої вязниці краєвого суду карного. Сперщу говорено, що арештоване наступило внаслїдок того, що Соколовский, котрий був співробітником в деяких польских ґазетах, займав ся шпіґуньством в користь Росиї. Соколовского вже давнїйше підозрівано о то, що есть тайним аґентом варшавскої охрани. Хотячи очистити ся з того закиду, вислав він свою фотоґрафію до Бурцева, котрий видав єму „сьвідоцтво", що такого пана не знає. Недавно тому Соколовский мав голосну у Львові авантуру зі своїм знакомим, що приїхав разом з жінкою з Варшави. Соколовский винен їм був щось тисяч рублїв. Приятель запросив Соколовского на вечеру, а по вечері захотїло ся розбавленим переїхатись дорожкою за місто. Приятель повозив, а Соколовский сидів з его жінкою в дорожцї. За Личаківскою рогачкою приятель нагло відвернув ся і побачив на своє здивоване, що Соколовский цїлує его жінку. Не надумуючись довго, приятель почав окладати Соколовского батогом а коли Соколовский скочив з дорожки і почав утїкати до лїса, зраджений приятель стрїляв до него кілька разів з револьвера. Епільоґ тої справи розіграв ся в полициї, де зголосив ся дорожкар з донесенєм, що „якогось пана застрілено". Тимчасом „убитого" найдено в каварни здорового, лише дуже поваляного болотом. Можливе, що теперішне арештоване є епільоґом тої події і що той приятель, повернувши до Варшави, зрадив місце побуту Соколовского. Арештоване наступило на жадане варшавского суду, котрий домагає ся его видачі під закидом якогось спроневіреня, однак можливе, що поза тим криє ся важнїйша справа. При ревізиї у Соколовского знайдено листи Бакая, Бурцева і Кульчицкого. Соколовский має 30 лїт, є жонатий і має двоє дїтий.

Як тепер показує ся, Соколовский допустив ся у Варшаві спроневіреня квоти 6.000 рублїв на шкоду тамошного товариства нічних сторожів. У Варшаві подавав себе за студента Університету на видїлї правничім, брав участь в житю суспільнім і умів так позискати собі членів товариства нічних сторожів, що его зробили директором. Отже на тім становищи спроневірив він згадану суму. Варшавский суд не знав, де він обертає ся і здає ся, що аж приятель, з котрим він стрітив ся у Львові, подав варшавским властям его адресу.

Телеґрами.

Відень 21 цьвітня. З Ради державної. На початку засїданя президент завізвав до порядку пос. Прохаску (христ. суспільника) за обиду социяльно-демократ. партиї. Пос. Заморский поставив внесене о полїпшене службових відносин лісничих. Суд повітов. у Львові просить о видане пос. Старуха за ушкоджене тїла (побите Демянчука). Приступлено до другого читаня справи позички.

Відень 21 цьвітня. Комісия податкова ухвалила внесене, після котрого публичні кладовища, огороди шкільні, шпитальні, належачі до домів убогих, для сиріт і пристановищ для бідних, суть вільні від податку ґрунтового.

Будапешт 21 цьвітня. Дневник урядовий оголосив відручне письмо Цїсаря надаюче амбасадорови в Берлинї Седєнийі-Марічеви титул ґрафа.

Петербург 21 цьвітня. Презес клюбу националістів в Киеві розіслав до послів думи реферат, в котрім обговорює справу земств в західних провінциях і старає ся доказати, що поправки комісиї годї приняти.

Оттава 21 цьвітня. Палата послів ухвалила закон в справі канадийскої фльоти в третім читаню 111 голосами против 70.

Курс львівский.

Дня 20-го цьвітня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	686·—	696·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц. . .	99·10	99·80
$4\frac{1}{2}\%$ листи заст. Банку краєв. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$ . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·25	69·25
Угорскі черв. хреста	41·75	45·75
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	—·—	—·—
Базилїка 10 К	29·85	33·85
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **230**, 5·50, 7·25, **855**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **840**, 950.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **215**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **1220**, 545*), 8·05, 10·20*), **205**, 5·53, **640**, 930.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 1100.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 900.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 1012.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 820.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 935.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 935.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 925,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 1145.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **1245**, 350, **825**, 8·40, **245**, 3·30*), 612, **7**, 7·35, 1115.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 800, 1110.
До Черновець: **250**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 600*), 1038.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 655, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 710, 1135*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 630.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 839, 1132.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 630, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 834.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 834.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 530.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).